

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

13. juli 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 230/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 230/02 Forenede sager C-13/18 og C-126/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. april 2020 — Sole-Mizo Zrt. (sag C-13/18) og Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. (sag C-126/18) mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság og Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – fiskale bestemmelser – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – ret til fradrag for indgående afgift – tilbagebetaling af overskydende moms – mora ved tilbagebetaling – beregning af renter – vilkår for betaling af rente, der er påløbet som følge af, at overskydende fradragsberettiget moms, som er tilbageholdt i strid med EU-retten, ikke har været til rådighed, samt som følge af skatte- og afgiftsmyndighedens forsinkede betaling af et skyldigt beløb – effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet) 2

2020/C 230/03	Sag C-401/18: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2020 — Herst s.r.o. mod Odvolací finanční ředitelství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Praze — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra b) – erhvervelse af varer inden for Fællesskabet – artikel 20 – erhvervelse af retten til som ejer at råde over en vare – kædetransaktioner af køb og videresalg af varer med en enkelt transport inden for Fællesskabet – mulighed for at træffe beslutninger, der kan påvirke varens retlige situation – henførelse af transporten – transport under en afgiftssuspensionsordning – tidsmæssige virkninger af fortolkningsdomme)	3
2020/C 230/04	Sag C-480/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — sag anlagt af AS »PrivatBank« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – betalingstjenester i det indre marked – direktiv 2007/64/EF – materielt og personelt anvendelsesområdet – betalingstjenester i euro eller i valutaen i en medlemsstat uden for euroområdet – betalingstjenester leveret af et kreditinstitut – manglende gennemførelse eller mangelfuld gennemførelse af en betalingsordre – ansvarlig – tilsynsprocedure – klageprocedurer – udenretslige erstatningsprocedurer – kompetente myndigheder)	4
2020/C 230/05	Sag C-507/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. april 2020 — NH mod Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI — Rete Lenford (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema de cassazione — Italien) [Præjudiciel forelæggelse – ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – artikel 3, stk. 1, litra a), artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 2 – forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering – vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse og erhvervs­mæssig beskæftigelse – begreb – offentlige udtalelser imod ansættelse af homoseksuelle – artikel 11, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – beskyttelse af rettigheder – sanktioner – juridisk person, der repræsenterer en kollektiv interesse – søgsmålskompetence uden at handle på vegne af en bestemt klager, eller når der ikke findes en krænket person – ret til erstatning]	5
2020/C 230/06	Sag C-640/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. april 2020 — Wagram Invest SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 78/660/EØF – årsregnskaber for visse selskabsformer – princippet om et pålideligt billede – et anonymt selskabs anskaffelse af et finansielt aktiv – opførelse af et nedslag som en udgift i resultatopgørelsen i tilknytning til en gæld på over et år, der ikke er rentebærende, og opførelse af en anskaffelsespris for det finansielle aktiv på aktivsiden i balancen med fradrag af nævnte nedslag)	6
2020/C 230/07	Sag C-670/18: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. april 2020 — CO mod Comune di Gesturi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – princippet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser – betingelser for deltagelse – udelukkelse af pensionister fra den offentlige og den private sektor)	6
2020/C 230/08	Sag C-710/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 23. april 2020 — WN mod Land Niedersachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – arbejdskraftens frie bevægelighed – artikel 45, stk. 1, TEUF – løn – indplacering på trin i en aflønningsordning – aflønningsordning, der knytter en højere aflønning til anciennitet erhvervet ved den samme arbejdsgiver – begrænset hensyntagen til tidligere relevante beskæftigelsesperioder tilbagelagt ved en arbejdsgiver i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten)	7
2020/C 230/09	Sag C-736/18 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. april 2020 — Gugler France mod Alexander Gugler og EUIPO (Appel – EU-varemærker – figurmærke, der indeholder ordbestanddelen GUGLER – ugyldighedsbegæring fremsat af Gugler France SA – økonomisk forbindelse mellem den, der fremsætter ugyldighedsbegæringen, og indehaveren af det anfægtede varemærke – ingen risiko for forveksling)	8

2020/C 230/10	Sag C-830/18: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — Landkreis Südliche Weinstraße mod PF m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – arbejdskraftens frie bevægelighed – forordning (EU) nr. 492/2011 – børn af grænsearbejdere – sociale fordele – ordning med godtgørelse af udgifter til elevbefordring – krav om bopæl i en delstat – udelukkelse af børn, der går i skole i denne delstat, og som er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor skolen er beliggende – udelukkelse af nationale statsborgere, der er bosat i andre delstater)	8
2020/C 230/11	Sag C-20/19: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. april 2020 — kunsthaus muerz gmbh mod Zürich Versicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – fri udveksling af tjenesteydelser – livsforsikring – direktiv 2002/83/EF – artikel 35 og 36 – opsigelsesret og opsigelsesperiode – ukorrekte oplysninger vedrørende betingelserne for udøvelse af opsigelsesretten – formkrav for opsigelseserklæringen – opsigelsesrettens udløb – relevansen af, at forsikringstager er »forbruger«)	9
2020/C 230/12	Sag C-28/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 23. april 2020 — Ryanair Ltd og Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd og Ryanair DAC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – transport – lufttrafiktjenester – forordning (EF) nr. 1008/2008 – artikel 23, stk. 1 – angivelse af den endelige pris, der skal betales – gebyr for onlineindcheckning af passagerer – moms – administrationsgebyr for køb foretaget ved hjælp af et andet kreditkort end det af luftfartsselskabet godkendte – obligatoriske og forudsigelige bestanddele af den endelige pris, der skal betales – valgfrie pristillæg – begreb)	10
2020/C 230/13	Forenede sager C-101/19 og C-102/19x: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 23. april 2020 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – humanmedicinske lægemidler – direktiv 2001/83/EF – artikel 62 og 69 – oplysninger, der er anført på etiketteringen og indlægssedlen til homøopatiske lægemidler – udtømmende liste over oplysninger eller mulighed for at tilføje oplysninger, der er nyttige for patienten, som er forenelige med resuméet af produkttegenskaberne – oplysninger vedrørende dosering af homøopatiske lægemidler) .	10
2020/C 230/14	Sag C-161/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig [Traktatbrud – direktiv 2009/147/EF – beskyttelse af vilde fugle – tilladelse til forårsjagt på hanner af fuglearten »skovsneppe« (Scolopax rusticola) i delstaten Niederösterreich (Østrig) – artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, litra c) – ingen »anden tilfredsstillende løsning« – begrebet »mindre mængder«]	11
2020/C 230/15	Sag C-217/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland (Traktatbrudssøgsmaal – direktiv 2009/147/EF – beskyttelse af vilde fugle – tilladelser til forårsjagt på hanner af fuglearten »edderfugl« (Somateria mollissima) i regionen Åland (Finland) – artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, litra c) – begreberne »fornuftig anvendelse« og »mindre mængder«)	12
2020/C 230/16	Sag C-237/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. april 2020 — Gömböc Kutató, Szolgálató és Kereskedelmi Kft. mod Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – varemærker – direktiv 2008/95/EF – udelukkelse fra registrering eller ugyldighed – tredimensionalt varemærke – artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii) og iii) – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – tegn, som består af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi – hensyntagen til den relevante kundekreds' opfattelse)	12

2020/C 230/17	Sag C-384/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 2. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud – vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser – direktiv 2007/60/EF – artikel 7, stk. 1 og 5, artikel 10, stk 1 og 2, samt artikel 15, stk. 1 – risikostyringsplan for oversvømmelser – udfærdigelse – offentlig høring og information – overdragelse til Europa-Kommissionen – vandområdedistrikterne ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera og ES127 El Hierro (Spanien))	13
2020/C 230/18	Sag C-406/19 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Appel – EGFL og ELFUL – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Kongeriget Spanien – tilbagekaldelse af anerkendelse af producentorganisationer – manglende tilbagesejning af den udbetalte støtte – bevisbyrde – fast finansiel korrektion)	14
2020/C 230/19	Sag C-757/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den 15. oktober 2019 — ES mod Wallonische Region	14
2020/C 230/20	Sag C-146/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 20. marts 2020 — AD, BE og CF mod Corendon Airlines	15
2020/C 230/21	Sag C-155/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 31. marts 2020 — RT, SV og BC mod Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank — Zweigniederlassung der Volkswagen Bank GmbH	15
2020/C 230/22	Sag C-164/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 20. april 2020 — Airhelp Limited mod Austrian Airlines AG	17
2020/C 230/23	Sag C-166/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 22. april 2020 — BB mod Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija	18
2020/C 230/24	Sag C-195/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 8. maj 2020 — XC	18
2020/C 230/25	Sag C-203/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava III (Slovakiet) den 11. maj 2020 — straffesag mod AB m.fl., de andre parter HI og Krajská prokuratúra v Bratislave	19

Retten

2020/C 230/26	Sag T-399/16: Rettens dom af 28. maj 2020 — CK Telecoms UK Investments mod Kommissionen (Konkurrence – fusioner – trådløs telekommunikationsvirksomhed – detailmarkedet for mobile telekommunikationstjenester – engrosmarkedet for adgang og opkaldsprindelse på offentlige mobilnet – Hutchisons overtagelse af Telefónica Europe – afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked – oligopolistisk marked – væsentlig hindring for effektiv konkurrence – ikke-koordinerede virkninger – bevisbyrde – beviskrav – markedsandele – fusionens indvirkning på priserne – kvantitativ analyse af det forventede opadgående pres på priserne – tætte konkurrenter – betydeligt konkurrencepres – betydelig konkurrencemæssig faktor – netdelingsaftaler – koncentrationsgrad – Herfindahl-Hirschmann-indekset – retlig fejl – urigtigt skøn)	21
2020/C 230/27	Sag T-483/16 RENV: Rettens dom af 28. maj 2020 — Cerafogli mod ECB (Personalesag – ansatte i ECB – klage over forskelsbehandling og psykisk chikane – intern administrativ undersøgelse – afslag på klagen – ret til en effektiv domstolsprøvelse – ret til kontradiktion – begæring om aktindsigt i referaterne af afhøringen af vidnerne – tilintetgørelse af undersøgelsens sagsakter – bevisværdien af de for Retten forelagte beviser – mangelfulde undersøgelser – psykisk chikane – retlig fejl – bistandspligt – ansvar – årsagsforbindelse – ikke-økonomisk skade)	22

2020/C 230/28	Sag T-649/17: Rettens dom af 28. maj 2020 — ViaSat mod Kommissionen (Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at godkendte operatører af mobile satellitsystemer overholder de generelle betingelser i beslutning 626/2008/EF – stiltiende og udtrykkeligt afslag på aktindsigt – undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision – tungtvejende offentlig interesse – afslag på delvis aktindsigt)	23
2020/C 230/29	Sag T-518/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — YG mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2017 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 9 – sammenligning af fortjenester – ligebehandling – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)	24
2020/C 230/30	Sag T-574/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — Agrochem-Maks mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet oxasulfuron – ingen fornyelse af godkendelsen med henblik på markedsføring – begrundelsespligt – artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder – åbenbart urigtigt skøn – artikel 6, litra f), i forordning (EF) nr. 1107/2009 og punkt 2.2. i bilag II til forordning nr. 1107/2009 – forsigtighedsprincippet)	24
2020/C 230/31	Sag T-615/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — Diesel mod EUIPO — Sprinter megacentros del deporte (gengivelse af en buet og vinklet linje) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver en buet og vinklet linje – ældre EU-figurmærke, der gengiver det store bogstav »D« og ældre internationalt EU-figurmærke, der gengiver vinklet linje – relativ registreringshindring – reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001))	25
2020/C 230/32	Sag T-677/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — Galletas Gullón mod EUIPO — Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket gullón TWINS COOKIE SANDWICH – det ældre EU-figurmærke OREO – relativ registreringshindring – skade på renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001)	26
2020/C 230/33	Sag T-681/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — Korporaciya »Masternet« mod EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket STAYER – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug – kvalifikation af varer, med hensyn til hvilke reel brug er blevet godtgjort]	26
2020/C 230/34	Sag T-696/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — Consejo Regulador »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« mod EUIPO — Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel – det ældre EU-figurmærke JAMON DE TERUEL CONSEJO REGULADOR DE LA DENOMINACION DE ORIGEN – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU)]	27
2020/C 230/35	Sag T-701/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — Campbell mod Kommissionen (Aktindsigt – forordning (EU) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende Irlands overholdelse eller manglende overholdelse af rammeafgørelse 2008/909/RIA, 2008/947/RIA og 2009/829/RIA – afslag på aktindsigt – artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 – undtagelse vedrørende beskyttelse af inspektioner, undersøgelser og revision – generel formodning for fortrolighed)	28

2020/C 230/36	Sagerne T-274/18 og T-184/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — Aurea Biolabs mod EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket AUREA BIOLABS – det ældre EU-ordmærke AUREA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – varer af lignende art – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – berigtigelse af appelkammerets afgørelse – artikel 102 i forordning 2017/1001)	29
2020/C 230/37	Sag T-739/18: Rettens dom af 28. maj 2020 — Darment mod Kommissionen (Miljø – fluorholdige drivhusgasser – forordning (EU) nr. 517/2014 – markedsføring af hydrofluorcarboner – afgørelse, hvori det fastslås, at en virksomhed har overskredet den kvote, som den har fået tildelt, og hvori den pålægges en sanktion – ændring i det elektroniske register for kvoter – kvoteoverførsel – tilladelse til at anvende en kvote – princippet om god forvaltningsskik)	30
2020/C 230/38	Forenede sager T-84/19 og T-88/19 — T-98/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — Cinkciarz.pl mod EUIPO — MasterCard International ([We IntelliGence the World E.A.]) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgninger om EU-figurmærkerne We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer og CNTX – ældre EU-figurmærker og ældre britisk figurmærke, der gengiver to sammenflettede cirkler eller to overlappende skiver – suspension af sagsbehandlingen – artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625)	30
2020/C 230/39	Sag T-213/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — AW mod Parlamentet (Personalesag – tjenestemænd – social sikring – vedtægtens artikel 73 – fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervs sygdomme – artikel 16 – anmeldelse af erhvervs sygdom – artikel 22 – lægeudvalg – afslag på anerkendelse af en sygdom som en erhvervs sygdom – lægeudvalgets udtalelse ikke-forskriftsmæssig)	31
2020/C 230/40	Sag T-333/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — Ntolas mod EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES) (EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES – det ældre EU-ordmærke GNC – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	32
2020/C 230/41	Sag T-341/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket TASER – ældre EU-ordmærker TASER – relative registreringshindringer – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – skade på renomméet – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001]	33
2020/C 230/42	Sag T-342/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket TASER – de ældre EU-ordmærker TASER – relative registreringshindringer – skade på renomméet – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001]	34

2020/C 230/43	Sag T-506/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — Workspace Group mod EUIPO — Technopolis Holding (UMA WORKSPACE) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket UMA WORKSPACE – det ældre EU-figurmærke og det ældre figurmærke og de ældre ordmærker fra Det Forenede Kongerige WORKSPACE – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	34
2020/C 230/44	Sag T-564/19: Rettens dom af 28. maj 2020 — Lozano Arana m.fl. mod EUIPO — Coltejer (LIBERTADOR) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket LIBERTADOR – reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – ret til kontradiktion – artikel 94 i forordning 2017/1001 – forskriftsmæssig meddelelse – artikel 60 i delegeret forordning (EU) 2017/1430 (nu artikel 60 i delegeret forordning (EU) 2018/625) – manglende fremlæggelse af beviser for reel brug af varemærket inden for den fastsatte frist – artikel 19, stk. 1, i delegeret forordning 2017/1430 (nu artikel 19, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625)]	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 230/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 222 af 6.7.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 215 af 29.6.2020

EUT C 209 af 22.6.2020

EUT C 201 af 15.6.2020

EUT C 191 af 8.6.2020

EUT C 175 af 25.5.2020

EUT C 162 af 11.5.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. april 2020 — Sole-Mizo Zrt. (sag C-13/18) og Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. (sag C-126/18) mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság og Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Ungarn)

(Forenede sager C-13/18 og C-126/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fiskale bestemmelser – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – ret til fradrag for indgående afgift – tilbagebetaling af overskydende moms – mora ved tilbagebetaling – beregning af renter – vilkår for betaling af rente, der er påløbet som følge af, at overskydende fradragsberettiget moms, som er tilbageholdt i strid med EU-retten, ikke har været til rådighed, samt som følge af skatte- og afgiftsmyndighedens forsinkede betaling af et skyldigt beløb – effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet)

(2020/C 230/02)

Processprog: ungarsk

De forelæggende retter

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság og Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sole-Mizo Zrt. (sag C-13/18) og Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. (sag C-126/18)

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

- 1) EU-retten og navnlig effektivitetsprincippet og princippet om afgiftsneutralitet skal fortolkes således, at de er til hinder for en praksis i en medlemsstat, hvorefter renter af den fradragsberettigede overskydende merværdiafgift (moms), som denne stat i strid med EU-retten har tilbageholdt ud over en rimelig frist, beregnes ved anvendelse af en sats svarende til den ungarske nationalbanks basisrentesats, dels når denne sats er lavere end den sats, som en afgiftspligtig person, der ikke er et kreditinstitut, skal betale for at låne et tilsvarende beløb, dels når renterne af den pågældende overskydende moms påløber i en given afgiftsperiode, uden at der påløber rente for at kompensere den afgiftspligtige person for den pengeforringelse, der sker over tid efter denne afgiftsperiode, og indtil effektiv betaling af disse renter sker.
- 2) EU-retten og navnlig effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en praksis i en medlemsstat, hvorefter krav om betaling af renter af den fradragsberettigede overskydende merværdiafgift, der tilbageholdes i henhold til en national bestemmelse, som er erklæret uforenelig med EU-retten, er undergivet en forældelsesfrist på fem år.

- 3) EU-retten og navnlig effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en praksis i en medlemsstat, hvorefter for det første betaling af morarenter, der er påløbet, fordi skatte- og afgiftsmyndigheden ikke inden for den fastsatte frist har foretaget betaling af et rentekrav, der skyldes i forbindelse med en tilbagebetaling af overskydende merværdiafgift (moms) tilbageholdt i strid med EU-retten, er betinget af, at der er indgivet en særskilt anmodning, mens en sådan rente i andre tilfælde indrømmes af egen drift, og hvorefter denne rente for det andet tilskrives fra udløbet af en frist på 30 eller 45 dage, som myndigheden har til behandlingen af et sådant krav, og ikke fra det tidspunkt, hvor denne overskydende moms er opstået.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.4.2018.
EUT C 221 af 25.6.2018.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 23. april 2020 — Herst s.r.o. mod Odvolací finanční ředitelství
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Praze — Tyskland)**

(Sag C-401/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra b) – erhvervelse af varer inden for Fællesskabet – artikel 20 – erhvervelse af retten til som ejer at råde over en vare – kædetransaktioner af køb og videresalg af varer med en enkelt transport inden for Fællesskabet – mulighed for at træffe beslutninger, der kan påvirke varens retlige situation – henførelse af transporten – transport under en afgiftssuspensionsordning – tidsmæssige virkninger af fortolkningsdomme)

(2020/C 230/03)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Praze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herst s.r.o.

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Konklusion

- 1) Artikel 20 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person, der gennemfører en enkelt transport af varer inden for Fællesskabet under ordningen med suspension af punktafgifter i den hensigt at erhverve disse varer med henblik på sin egen økonomiske virksomhed, så snart de er bragt i fri omsætning i bestemmelsesmedlemsstaten, erhverver retten til som ejer at råde over disse varer som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt den pågældende har mulighed for at træffe beslutninger, der kan påvirke de omhandlede varers retlige situation, og herunder navnlig kan træffe beslutning om at sælge dem.

Den omstændighed, at denne afgiftspligtige person fra begyndelsen havde til hensigt at erhverve disse varer med henblik på sin økonomiske virksomhed, så snart de var bragt i fri omsætning i bestemmelsesmedlemsstaten, udgør en omstændighed, som skal tages i betragtning af den nationale ret inden for rammerne af dens samlede bedømmelse af samtlige særlige omstændigheder i den sag, som er indbragt for den, med henblik på at fastslå, til hvilken af de på hinanden følgende erhvervelser den nævnte transport inden for Fællesskabet skal henføres.

- 2) EU-retten er til hinder for, at en national ret, der er stillet over for en national skatteretlig bestemmelse, hvorved en bestemmelse i direktiv 2006/112 er gennemført, og som kan fortolkes på flere måder, støttet på det nationale forfatningsmæssige princip *in dubio mitius* anvender den fortolkning, der er mest gunstig for den afgiftspligtige person, selv efter, at Domstolen har fastslået, at en sådan fortolkning er uforenelig med EU-retten.

(¹) EUT C 294 af 20.8.2018.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — sag anlagt af AS »PrivatBank« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-480/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – betalingstjenester i det indre marked – direktiv 2007/64/EF – materielt og personelt anvendelsesområde – betalingstjenester i euro eller i valutaen i en medlemsstat uden for euroområdet – betalingstjenester leveret af et kreditinstitut – manglende gennemførelse eller mangelfuld gennemførelse af en betalingsordre – ansvarlig – tilsynsprocedure – klageprocedurer – udenretslige erstatningsprocedurer – kompetente myndigheder)

(2020/C 230/04)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AS »PrivatBank«

Procesdeltager: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den myndighed, som er omhandlet i dette direktivs artikel 82, har beføjelse til at behandle klager og pålægge sanktioner i forbindelse med betalingstjenester i en tredjestats valuta.
- 2) Artikel 20 og 21 i direktiv 2007/64, som ændret ved direktiv 2009/111, finder ikke anvendelse *ratione personae* på kreditinstitutter.
- 3) Artikel 80-82 i direktiv 2007/64, som ændret ved direktiv 2009/111, skal fortolkes således, at de ikke tillægger en kompetent myndighed i disse bestemmelsers forstand beføjelse til i henhold til de kriterier, der er opstillet i dette direktivs artikel 75, at bilægge tvister, der er opstået i forbindelse med manglende gennemførelse eller mangelfuld gennemførelse af en betalingstransaktion, mellem brugere af betalingstjenester og udbydere af betalingstjenester, når en sådan myndighed udøver sin beføjelse til at behandle klager fra brugerne af betalingstjenester og til at pålægge udbyderne af betalingstjenester sanktioner i tilfælde af overtrædelse af de gældende bestemmelser. Disse tvister skal bilægges inden for rammerne af de udenretslige erstatningsprocedurer, der er omhandlet i artikel 83 i direktiv 2007/64, som ændret ved direktiv 2009/111, uden at det berører retten til at anlægge sag ved en domstol i henhold til de nationale retsplejeregler. Hvis den nationale lovgiver har valgt at samle de beføjelser, der følger af dels nævnte artikel 80-82, dels nævnte artikel 83, hos én og samme myndighed, da skal denne myndighed udøve hver af disse kategorier af beføjelser uafhængigt og udelukkende i forbindelse med de respektive dertilhørende procedurer.

- 4) I medfør af princippet om medlemsstaternes procesautonomi er det tilladt den nationale lovgiver at give den kompetente myndighed i forbindelse med de klage- og sanktionsprocedurer, der er omhandlet i artikel 80-82 i direktiv 2007/64, som ændret ved direktiv 2009/111, beføjelse til at tage eksistensen og indholdet af en voldgiftskendelse, som bilægger en tvist mellem en bruger og en udbyder af betalingstjenester, der er involveret i disse procedurer, i betragtning, forudsat at den bevisværdi, der tillægges denne voldgiftskendelse i forbindelse med de nævnte procedurer, ikke kan skade genstanden for og de specifikke formål med disse procedurer, de pågældende personers ret til forsvar eller den uafhængige udøvelse af de beføjelser og kompetencer, som denne myndighed er tillagt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 381 af 22.10.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. april 2020 — NH mod Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI — Rete Lenford (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema de cassazione — Italien)

(Sag C-507/18) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – artikel 3, stk. 1, litra a), artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 2 – forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering – vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse og erhvervs-mæssig beskæftigelse – begreb – offentlige udtalelser imod ansættelse af homoseksuelle – artikel 11, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – beskyttelse af rettigheder – sanktioner – juridisk person, der repræsenterer en kollektiv interesse – søgsmålskompetence uden at handle på vegne af en bestemt klager, eller når der ikke findes en krænket person – ret til erstatning]

(2020/C 230/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema de cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NH

Sagsøgt: Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI — Rete Lenford

Konklusion

- 1) Begrebet »vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse [...] og erhvervs-mæssig beskæftigelse«, der er indeholdt i artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, skal fortolkes således, at dette begreb omfatter udtalelser fra en person i forbindelse med en audiovisuel udsendelse, ifølge hvilke denne person aldrig ville ansætte eller samarbejde med personer med en vis seksuel orientering i sin virksomhed, og dette selv om der ikke forelå en igangværende ansættelsesprocedure eller var planer om at gennemføre en sådan, forudsat at forbindelsen mellem disse udtalelser og vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse og erhvervs-mæssig beskæftigelse i denne virksomhed ikke er af hypotetisk art.
- 2) Direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en sammenslutning af advokater, hvis vedtægtsmæssige formål er at sikre retsbeskyttelsen for personer, der bl.a. har en bestemt seksuel orientering, og at fremme kulturen med og overholdelsen af denne kategori af personers rettigheder, som følge af dette formål og uafhængigt af, om den eventuelt arbejder med gevinst for øje, automatisk har kompetence til at anlægge søgsmål med påstand om overholdelse af de forpligtelser, der følger af dette direktiv, og i givet fald kræve erstatning, når der er foretaget handlinger, som kan anses for at udgøre en forskelsbehandling som omhandlet i det nævnte direktiv af den nævnte kategori af personer, og der ikke kan identificeres en krænket person.

(¹) EUT C 436 af 3.12.2018.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 23. april 2020 — Wagram Invest SA mod État belge
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)**

(Sag C-640/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 78/660/EØF – årsregnskaber for visse selskabsformer – princippet om et pålideligt billede – et anonymt selskabs anskaffelse af et finansielt aktiv – opførelse af et nedslag som en udgift i resultatopgørelsen i tilknytning til en gæld på over et år, der ikke er rentebærende, og opførelse af en anskaffelsespris for det finansielle aktiv på aktivsiden i balancen med fradrag af nævnte nedslag)

(2020/C 230/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wagram Invest SA

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Princippet om et pålideligt billede som fastsat i artikel 2, stk. 3, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af [EF-traktatens artikel 44, stk. 2, litra g)] om årsregnskaberne for visse selskabsformer skal ved en transaktion i forbindelse med et aktieselskabs anskaffelse af et finansielt aktiv, for hvilket der fastsættes en langfristet ratevis betaling af prisen uden renter på de betingelser, der gælder for et lån, fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at der anvendes en bogføringsmetode, hvorefter et nedslag opføres som en udgift til markedsrenten i tilknytning til en gæld på over et år, der ikke er rentebærende vedrørende denne anskaffelse, i resultatopgørelsen, og at der opføres en anskaffelsespris for det finansielle aktiv på aktivsiden i balancen med fradrag af nævnte nedslag.

⁽¹⁾ EUT C 4 af 7.1.2019.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. april 2020 — CO mod Comune di Gesturi (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna — Italien)**

(Sag C-670/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – princippet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser – betingelser for deltagelse – udelukkelse af pensionister fra den offentlige og den private sektor)

(2020/C 230/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CO

Sagsøgt: Comune di Gesturi

Konklusion

Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, særlig artikel 2, stk. 2, artikel 3, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, der forbyder de offentlige forvaltninger at tildele undersøgelses- og rådgivningsopgaver til pensionerede personer, for så vidt som denne lovgivning for det første forfølger et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk formål, og, for det andet, at de midler, der anvendes til at opfylde dette formål, er hensigtsmæssige og nødvendige. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i hovedsagen.

(¹) EUT C 25 af 21.1.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 23. april 2020 — WN mod Land Niedersachsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-710/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – arbejdskraftens frie bevægelighed – artikel 45, stk. 1, TEUF – løn – indplacering på trin i en aflønningsordning – aflønningsordning, der knytter en højere aflønning til anciennitet erhvervet ved den samme arbejdsgiver – begrænset hensyntagen til tidligere relevante beskæftigelsesperioder tilbagelagt ved en arbejdsgiver i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten)

(2020/C 230/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WN

Sagsøgt: Land Niedersachsen

Konklusion

Artikel 45, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, der med henblik på at fastlægge lønnens størrelse for en arbejdstager, der er ansat som skolelærer ved en lokal eller regional myndighed, kun tager tidligere beskæftigelsesperioder med en samlet varighed på højst tre år i betragtning, som denne arbejdstager har tilbagelagt i en anden medlemsstat hos en anden arbejdsgiver end denne lokale eller regionale myndighed, når denne beskæftigelse er tilsvarende den virksomhed, som denne arbejdstager skal udøve inden for rammerne af hvervet som skolelærer.

(¹) EUT C 182 af 27.5.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. april 2020 — Gugler France mod Alexander Gugler og EUIPO

(Sag C-736/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – EU-varemærker – figurmærke, der indeholder ordbestanddelen GUGLER – ugyldighedsbegæring fremsat af Gugler France SA – økonomisk forbindelse mellem den, der fremsætter ugyldighedsbegæringen, og indehaveren af det anfægtede varemærke – ingen risiko for forveksling)

(2020/C 230/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Gugler France (ved avocat S. Guerlain)

De andre parter i sagen: Alexander Gugler (ved Rechtsanwältin M.-C. Simon) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Gugler France SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Alexander Gugler og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) i forbindelse med appellsagen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 25.3.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — Landkreis Südliche Weinstraße mod PF m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Tyskland)

(Sag C-830/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – arbejdskraftens frie bevægelighed – forordning (EU) nr. 492/2011 – børn af grænsearbejdere – sociale fordele – ordning med godtgørelse af udgifter til elevbefordring – krav om bopæl i en delstat – udelukkelse af børn, der går i skole i denne delstat, og som er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor skolen er beliggende – udelukkelse af nationale statsborgere, der er bosat i andre delstater)

(2020/C 230/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landkreis Südliche Weinstraße

Sagsøgte: PF m.fl.

Procesdeltager: Vertreter des öffentlichen Interesses

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen skal fortolkes således, at en national lovgivning, som gør en delstats dækning af udgifter til elevbefordring betinget af et krav om bopæl på den pågældende delstats område, udgør en indirekte forskelsbehandling, eftersom den efter selve sin karakter i højere grad kan berøre grænsearbejdere end indenlandske arbejdstagere.
- 2) Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011 skal fortolkes således, at de praktiske vanskeligheder, der er forbundet med en effektiv organisering af elevbefordringen i en delstat, ikke udgør et tvingende alment hensyn, som kan begrunde en national foranstaltning, der kan kvalificeres som indirekte forskelsbehandling.

(¹) EUT C 131 af 8.4.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 2. april 2020 — kunsthaus muerz gmbh mod Zürich Versicherungs AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Wien — Østrig)

(Sag C-20/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fri udveksling af tjenesteydelser – livsforsikring – direktiv 2002/83/EF – artikel 35 og 36 – opsigelsesret og opsigelsesperiode – ukorrekte oplysninger vedrørende betingelserne for udøvelse af opsigelsesretten – formkrav for opsigelseserklæringen – opsigelsesrettens udløb – relevansen af, at forsikringstager er »forbruger«)

(2020/C 230/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: kunsthaus muerz gmbh

Sagsøgt: Zürich Versicherungs AG

Konklusion

Artikel 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring skal fortolkes således, at de ligeledes finder anvendelse på en forsikringstager, der ikke er forbruger, og at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter fristen for at udøve retten til at opsiges en livsforsikringsaftale begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået, selv om de oplysninger om udøvelsen af opsigelsesretten, som forsikringsselskabet har meddelt forsikringstager, angiver formkrav, som i realiteten ikke kræves i medfør af national ret, der gælder for denne aftale, for så vidt som sådanne oplysninger ikke fratager forsikringstager muligheden for i det væsentlige at udøve opsigelsesretten på samme betingelser som dem, der ville have været gældende, hvis disse oplysninger havde været korrekte. Det tilkommer den forelæggende ret — på grundlag af en samlet vurdering, bl.a. under hensyn til den nationale retlige sammenhæng og de faktiske omstændigheder i hovedsagen, herunder forsikringstagers eventuelle egenskab af forbruger — at efterprøve, om en fejl i de oplysninger, som er meddelt forsikringstageren, fratager vedkommende en sådan mulighed.

(¹) EUT C 155 af 6.5.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 23. april 2020 — Ryanair Ltd og Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd og Ryanair DAC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-28/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – transport – lufttrafiktjenester – forordning (EF) nr. 1008/2008 – artikel 23, stk. 1 – angivelse af den endelige pris, der skal betales – gebyr for onlineindcheckning af passagerer – moms – administrationsgebyr for køb foretaget ved hjælp af et andet kreditkort end det af luftfartsselskabet godkendte – obligatoriske og forudsigelige bestanddele af den endelige pris, der skal betales – valgfrie pristillæg – begreb)

(2020/C 230/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ryanair Ltd og Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust

Sagsøgte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd og Ryanair DAC

Konklusion

Artikel 23, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet skal fortolkes således, at et gebyr for indcheckning af passagerer, hvis betaling ikke kan undgås, fordi der ikke foreligger nogen alternativ gratis indcheckningsmetode, og merværdiafgiften (moms) på billetprisen for indenlandske flyvninger samt et administrationsgebyr for køb foretaget ved hjælp af et andet kreditkort end det af luftfartsselskabet godkendte udgør obligatoriske og forudseelige prisbestanddele som omhandlet i bestemmelsens andet punktum. Den nævnte bestemmelse skal derimod fortolkes således, at et gebyr for indcheckning af passagerer, hvis betaling kan undgås ved hjælp af en mulighed for gratis indcheckning, og moms på frivillige tillæg i forbindelse med indenlandske flyvninger udgør et valgfrit pristillæg som omhandlet i bestemmelsens fjerde punktum.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 13.5.2019.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 23. april 2020 — Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-101/19 og C-102/19x) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – humanmedicinske lægemidler – direktiv 2001/83/EF – artikel 62 og 69 – oplysninger, der er anført på etiketteringen og indlægssedlen til homøopatiske lægemidler – udtømmende liste over oplysninger eller mulighed for at tilføje oplysninger, der er nyttige for patienten, som er forenelige med resuméet af produkttegenskaberne – oplysninger vedrørende dosering af homøopatiske lægemidler)

(2020/C 230/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Homöopathie-Union (DHU) Arzneimittel GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EU af 31. marts 2004, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at den i direktivets artikel 69 omhandlede indlægsseddel omfatter andre oplysninger end dem, der er opregnet i denne bestemmelse, navnlig en vejledning om doseringen af de homøopatiske lægemidler, som den nævnte bestemmelse vedrører.

⁽¹⁾ EUT C 172 af 20.5.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-161/19) ⁽¹⁾

[Traktatbrud – direktiv 2009/147/EF – beskyttelse af vilde fugle – tilladelse til forårsjagt på hanner af fuglearten »skovsneppe« (Scolopax rusticola) i delstaten Niederösterreich (Østrig) – artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, litra c) – ingen »anden tilfredsstillende løsning« – begrebet »mindre mængder«]

(2020/C 230/14)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved J. Schmoll, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, idet den har tilladt forårsjagt på skovsneppehanner (Scolopax rusticola) i delstaten Niederösterreich (Østrig).
- 2) Republikken Østrig betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 29.4.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-217/19) ⁽¹⁾

(Traktatbrudssøgsmål – direktiv 2009/147/EF – beskyttelse af vilde fugle – tilladelser til forårsjagt på hanner af fuglearten »edderfugl« (Somateria mollissima) i regionen Åland (Finland) – artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, litra c) – begreberne »fornuftig anvendelse« og »mindre mængder«)

(2020/C 230/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og E. Ljung, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget, bistået af avocats J. Bouckaert, D. Gillet og S. François)

Konklusion

- 1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, idet den fra 2011 til og med 2019 regelmæssigt har tilladt udstedelse af tilladelser til forårsjagt på hanner af edderfuglen (Somateria mollissima) i regionen Åland.
- 2) Republikken Finland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 172 af 20.5.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. april 2020 — Gömböc Kutató, Szolgálató és Kereskedelmi Kft. mod Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-237/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – varemærker – direktiv 2008/95/EF – udelukkelse fra registrering eller ugyldighed – tredimensionalt varemærke – artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii) og iii) – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – tegn, som består af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi – hensyntagen til den relevante kundekreds' opfattelse)

(2020/C 230/16)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gömböc Kutató, Szolgálató és Kereskedelmi Kft.

Sagsøgt: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra e), nr. ii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at det for at afgøre, om et tegn udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, ikke er nødvendigt at begrænse undersøgelsen til dette tegns grafiske gengivelse. Andre oplysninger end blot den grafiske gengivelse såsom den relevante kundekreds' opfattelse kan tages i betragtning for at identificere det omhandlede tegns væsentlige kendetegn. Selv om oplysninger, der ikke fremgår af den grafiske gengivelse af tegnet kan tages i betragtning for at afgøre, om disse kendetegn svarer til en teknisk funktion fra den omhandlede vare, skal disse oplysninger dog hidrøre fra objektive og pålidelige kilder og må ikke indeholde den relevante kundekreds' opfattelse.
- 2) Artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 2008/95 skal fortolkes således, at den relevante kundekreds' opfattelse af eller kendskab til den vare, der er grafisk gengivet ved et tegn, som udelukkende består af denne vares udformning, kan tages i betragtning med henblik på at identificere et væsentligt kendetegn ved denne udformning. Registreringshindringen i denne bestemmelse kan finde anvendelse, hvis det af objektive og pålidelige oplysninger fremgår, at forbrugernes valg om at købe den omhandlede vare i vid udstrækning er bestemt af dette kendetegn.
- 3) Artikel 3, stk. 1, litra e), nr. iii), i direktiv 2008/95 skal fortolkes således, at den registreringshindring, der er fastsat i denne bestemmelse, ikke systematisk skal anvendes på et tegn, der udelukkende består af udformningen af varen, når dette tegn er omfattet af en designretlig beskyttelse, eller når tegnet udelukkende består af udformningen af en dekorationsartikel.

(¹) EUT C 187 af 3.6.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 2. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-384/19) (¹)

(Traktatbrud – vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser – direktiv 2007/60/EF – artikel 7, stk. 1 og 5, artikel 10, stk 1 og 2, samt artikel 15, stk. 1 – risikostyringsplan for oversvømmelser – udfærdigelse – offentlig høring og information – overdragelse til Europa-Kommissionen – vandområdedistrikterne ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera og ES127 El Hierro (Spanien))

(2020/C 230/17)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved E. Manhaeve og E. Sanfrutos Cano, derefter ved M. Jauregui Gomez og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 1 og 5, og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser, idet det ikke inden udløbet af den fastsatte frist har udarbejdet, offentliggjort og meddelt Europa-Kommissionen risikostyringsplanerne for oversvømmelser for vandområdedistrikterne ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera og ES127 El Hierro (Spanien), og sine forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 1 og 2, idet det heller ikke inden udløbet af den fastsatte frist har afsluttet den offentlige oplysning og høring om udarbejdelse af risikostyringsplaner for oversvømmelser for vandområdedistrikterne ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura og ES125 La Palma.

2) Kongeriget Spanien betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 270 af 12.8.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 2. april 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-406/19 P) (¹)

(Appel – EGFL og ELFUL – udgifter udelukket fra EU-finansiering – udgifter afholdt af Kongeriget Spanien – tilbagekaldelse af anerkendelse af producentorganisationer – manglende tilbagesøgning af den udbetalte støtte – bevisbyrde – fast finansiell korrektion)

(2020/C 230/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og J. Aquilina, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions rets dom af 20. marts 2019, Spanien mod Kommissionen (T-237/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:172), ophæves, for så vidt som Retten herved annullerede Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/264 af 14. februar 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), i det omfang der heri anvendes en fast korrektion på 10 % på visse udgifter afholdt af Kongeriget Spanien.
- 2) Kommissionen frifindes i sagen i første instans.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger såvel i førsteinstanssagen i sag T-237/17 som i appelsagen og betaler de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen i forbindelse med disse sager.

(¹) EUT C 280 af 19.8.2019.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den 15. oktober 2019 — ES mod Wallonische Region

(Sag C-757/19)

(2020/C 230/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Gericht Erster Instanz Eupen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ES

Sagsøgt: Wallonische Region

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 28. maj 2020 kendt for ret, at artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en person, der er bosiddende i denne medlemsstat, kun kan påberåbe sig en undtagelse fra forpligtelsen til at registrere køretøjer i dennes bopælsmedlemsstat, for så vidt angår et køretøj, som er blevet stillet til rådighed for denne person af et selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, og hvor denne person er administrerende direktør, og er registreret dér, såfremt de dokumenter, der godtgør, at denne person opfylder betingelserne for denne undtagelse, altid medbringes i køretøjet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 20. marts 2020 — AD, BE og CF mod Corendon Airlines

(Sag C-146/20)

(2020/C 230/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AD, BE og CF

Sagsøgt: Corendon Airlines

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾, når det transporterende luftfartsselskab fremrykker en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse og har planmæssig afgang kl. 10:20 (LT), til kl. 08:40 (LT) samme dag?
- 2) Udgør meddelelsen ti dage før rejsens begyndelse om fremrykning af en flyvning fra kl. 10:20 (LT) til kl. 08:40 (LT) samme dag et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i nævnte forordning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 31. marts 2020 — RT, SV og BC mod Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank — Zweigniederlassung der Volkswagen Bank GmbH

(Sag C-155/20)

(2020/C 230/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: RT, SV og BC

Sagsøgt: Volkswagen Bank GmbH, Skoda Bank — Zweigniederlassung der Volkswagen Bank GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, stk. 2, litra l), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF⁽¹⁾ (herefter »direktiv 2008/48/EF«) fortolkes således, at kreditaftalen
 - a) skal angive den gældende sats for morarenter på tidspunktet for indgåelse af aftalen som et absolut tal, men som minimum den gældende referencesats (i det foreliggende tilfælde basisrentesatsen i henhold til BGB's § 247), på grundlag af hvilken den gældende sats for morarenter beregnes ved et tillæg (i det foreliggende tilfælde fem procentpoint i henhold til BGB's § 288, stk. 1, andet punktum), som et absolut tal?
 - b) skal forklare konkret, hvordan satsen for morarenter tilpasses, men som minimum skal henvise til de nationale bestemmelser, hvoraf tilpasningen af satsen for morarenter fremgår (BGB's § 247 og § 288, stk. 1, andet punktum)?
- 2) Skal artikel 10, stk. 2, litra r), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at kreditaftalen skal angive en konkret, for forbrugeren forståelig metode til beregning af den kompensation for førtidig indfrielse, der skal betales ved førtidig tilbagebetaling af lånet, således at forbrugeren som minimum tilnærmelsesvis kan beregne, hvor meget den kompensation, der skal betales i tilfælde af førtidig indfrielse, andrager?
- 3) Skal artikel 10, stk. 2, litra s), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således,
 - a) at kreditaftalen også skal angive parternes rettigheder vedrørende opsigelse af kreditaftalen i henhold til national ret, navnlig også låntagerens ret til at opsiges af en væsentlig grund i henhold til BGB's § 314 i forbindelse med tidsbegrænsede låneaftaler?
 - b) [såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares benægtende] at bestemmelsen ikke er til hinder for en national ordning, hvorefter en national særlig opsigelsesret skal angives som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra s), i direktiv 2008/48/EF?
 - c) at kreditaftalen i forbindelse med samtlige opsigelsesrettigheder, som tilkommer kreditaftalens parter, skal oplyse om det gældende varsel for udøvelsen af opsigelsesretten og den form, hvori opsigelseserklæringen skal afgives?
- 4) Er det i forbindelse med en forbrugerkreditaftale udelukket, at kreditgiveren kan gøre gældende, at forbrugeren har fortabt sin mulighed for at udøve fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF,
 - a) når en af de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF hverken er indeholdt behørigt i kreditaftalen eller efterfølgende er blevet givet behørigt, og den periode, hvori denne fortrydelsesret kan udøves i henhold til artikel 14, stk. 1, direktiv 2008/48/EF, ikke er begyndt at løbe?
 - b) [såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares benægtende], når fortabelsen i det væsentlige støttes på den tid, der er gået siden aftalens indgåelse, og/eller på den omstændighed, at begge kontrahenter har opfyldt aftalen fuldt ud, og/eller at kreditgiveren har disponeret over det tilbagebetalte lånebeløb eller tilbageleveringen af kreditgarantier, og/eller (i tilfælde af, at kreditaftalen er knyttet til en købsaftale) på, at forbrugeren har brugt eller solgt den finansierede genstand, men forbrugeren i den relevante periode og på det tidspunkt, hvor de relevante omstændigheder indtrådte, ikke havde kendskab til sin fortsatte fortrydelsesret og heller ikke er ansvarlig for dette manglende kendskab, og kreditgiveren heller ikke kunne gå ud fra, at forbrugeren havde kendskab hertil?

- 5) Er det i forbindelse med en forbrugerkreditaftale udelukket, at kreditgiveren kan gøre gældende, at forbrugerens udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til artikel 14, stk. 1, første punktum, i direktiv 2008/48/EF, udgør et misbrug af rettigheder,
- a) når en af de obligatoriske oplysninger i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/48/EF hverken er angivet behørigt i kreditaftalen eller efterfølgende er blevet givet behørigt, og den periode, hvori denne fortrydelsesret kan udøves i henhold til artikel 14, stk. 1, direktiv 2008/48/EF, således ikke er begyndt at løbe?
- b) [såfremt spørgsmål a) ovenfor besvares benægtende], når udøvelsen af rettigheder på en måde, der udgør misbrug, i det væsentlige støttes på den tid, der er gået siden aftalens indgåelse, og/eller på den omstændighed, at begge kontrahenter har opfyldt aftalen fuldt ud, og/eller at kreditgiveren har disponeret over det tilbagebetalte lånebeløb eller tilbageleveringen af kreditgarantier, og/eller (i tilfælde af, at kreditaftalen er knyttet til en købsaftale) på, at forbrugeren har brugt eller solgt den finansierede genstand, men forbrugeren i den relevante periode og på det tidspunkt, hvor de relevante omstændigheder indtrådte, ikke havde kendskab til sin fortsatte fortrydelsesret og heller ikke er ansvarlig for dette manglende kendskab, og kreditgiveren heller ikke kunne gå ud fra, at forbrugeren havde kendskab hertil?

(¹) EUT 2008, L 133, s. 66.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 20. april 2020 — Airhelp Limited mod Austrian Airlines AG

(Sag C-164/20)

(2020/C 230/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Airhelp Limited

Sagsøgt: Austrian Airlines AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 (¹) af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser fortolkes således, at en situation, hvor en lufthavnslæge konstaterer, at en passager, der allerede befinder sig om bord på et fly, som endnu ikke er afgået, er syg og som følge heraf ikke er i en tilstand, der er egnet til lufttransport, hvorefter luftfartsselskabet afviser at transportere den pågældende passager, hvorfor passageren må forlade flyet og dennes bagage skal læsses af, skal anses for en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser?

(¹) EUT 2004, L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 22. april 2020 — BB mod Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Sag C-166/20)

(2020/C 230/23)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BB

Sagsøgt: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, litra b), i direktiv 2005/36/EF⁽¹⁾, når bestemmelsen fortolkes i lyset af direktivets formål som beskrevet i artikel 1, fortolkes således, at den finder anvendelse, når en person ikke har opnået et uddannelsesbevis, fordi den pågældende muligvis har opfyldt de krav, der stilles for at opnå de erhvervmæssige kvalifikationer, i flere EU-medlemsstater i stedet for i en enkelt medlemsstat? I en sådan situation, hvor en person ikke har erhvervet et uddannelsesbevis, fordi den pågældende muligvis har opfyldt de krav, der stilles for at opnå de erhvervmæssige kvalifikationer, i flere EU-medlemsstater i stedet for i en enkelt medlemsstat, skal kapitel I (Generel ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser) i afsnit III i direktiv 2005/36/EF da fortolkes således, at den institution, der anerkender kvalifikationer, er forpligtet til at vurdere indholdet af alle de dokumenter, som den pågældende har fremlagt, og som kan dokumentere erhvervmæssige kvalifikationer, samt vurdere, om de opfylder de krav, der i værtsmedlemsstaten er fastsat for opnåelse af de erhvervmæssige kvalifikationer, og om nødvendigt anvende udligningsforanstaltninger?
- 2) I en situation som i den foreliggende sag, hvor appellantens muligvis har opfyldt de fornødne krav til opnåelse af de erhvervmæssige kvalifikationer som farmaceut som omhandlet i artikel 44 i afsnit 7 i kapitel III i direktiv 2005/36/EF, men hvor disse krav er blevet opfyldt i flere EU-medlemsstater i stedet for i en enkelt medlemsstat, og hvor appellantens derfor ikke er i besiddelse af et uddannelsesbevis, der dokumenterer erhvervmæssige kvalifikationer som fastsat i punkt 5.6.2 i bilag V til direktiv 2005/36/EF, skal artikel 45 TEUF og 49 TEUF og chartrets artikel 15 da fortolkes således, at de forpligter de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten til at vurdere appellantens erhvervskompetencegivende uddannelse og til at sammenligne den med den erhvervsuddannelse, der kræves i værtsstaten, og ligeledes til at vurdere indholdet af de fremlagte dokumenter, der kan dokumentere erhvervmæssige kvalifikationer, samt vurdere, om de opfylder de krav, der i værtsmedlemsstaten er fastsat for opnåelse af de erhvervmæssige kvalifikationer, og om nødvendigt anvende udligningsforanstaltninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7.9.2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer (EUT 2005, L 255, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 8. maj 2020 — XC

(Sag C-195/20)

(2020/C 230/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XC

Den anden part: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 27, stk. 2 og 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾ af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA ⁽²⁾ af 26. februar 2009, fortolkes således, at specialitetsprincippet, ikke er til hinder for en frihedsberøvende foranstaltning på grund af for andre inden overgivelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overgivet, når personen efter overgivelsen frivilligt har forladt den udstedende medlemsstats territorium og senere atter er blevet overgivet til den udstedende medlemsstats territorium af en anden fuldbyrdende medlemsstat på grundlag af en ny europæisk arrestordre, og denne anden fuldbyrdende medlemsstat har givet samtykke til retsforfølgelse, domfældelse og fuldbyrdelse på grund af denne anden overtrædelse?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 190, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2009, L 81, s. 24)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava III (Slovakiet) den 11. maj 2020 — straffesag mod AB m.fl., de andre parter HI og Krajská prokuratúra v Bratislave

(Sag C-203/20)

(2020/C 230/25)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bratislava III

Parter i straffesagen

Sagsøgere: AB, CD, EF, GH, IJ, LM, NO, PR, ST, UV, WZ, BC, DE, FG og JL

De andre parter: HI og Krajská prokuratúra v Bratislave

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet »ne bis in idem« til hinder for udstedelsen af en europæisk arrestordre som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾ af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne og under hensyn til artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i den situation, hvor en straffesag er endeligt afsluttet ved en retsafgørelse om frifindelse eller om afbrydelse af sagen, når disse afgørelser er truffet på grundlag af en amnesti, som lovgiver har ophævet, efter at disse afgørelser er blevet endelige, og den nationale retsorden foreskriver, at ophævelse af denne amnesti har den virkning, at offentlige myndigheders afgørelser annulleres, for så vidt som de er truffet og begrundet med henvisning til amnesti eller benådning, og at de retlige hindringer for at gennemføre strafforfølgning, der følger af en således ophævet amnesti, fjernes, uden at dette sker ved en retsafgørelse eller en særlig retslig procedure?
- 2) Er en national lovbestemmelse, der uden videre og uden en afgørelse fra en national ret medfører ophævelse af den afgørelse, som en national ret har truffet om at afbryde straffesagen, og som i henhold til national ret har karakter af en endelig afgørelse, der medfører frifindelse, og på grundlag af hvilken straffesagen er blevet endeligt afbrudt som følge af amnesti, der er indrømmet i henhold til en national lov, i overensstemmelse med retten til en upartisk domstol, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, der er sikret ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

- 3) Er en national lovbestemmelse, der begrænser forfatningsdomstolens mulighed for at foretage prøvelse af en resolution om ophævelse af amnesti eller individuelle benådninger, som Národná rada Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republiks Nationalråd) har vedtaget i henhold til § 86, litra i), i Den Slovakiske Republiks forfatning, til kun at omfatte en prøvelse af resolutionens forfatningsmæssighed, uden at der tages hensyn til de bindende retsakter, der er vedtaget af Den Europæiske Union, og navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om Den Europæiske Union, i overensstemmelse med loyalitetsprincippet som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, retten til en upartisk domstol, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, der er sikret ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

(¹) EFT 2002, L 190, s. 1.

RET TEN

Rettens dom af 28. maj 2020 — CK Telecoms UK Investments mod Kommissionen

(Sag T-399/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence – fusioner – trådløs telekommunikationsvirksomhed – detailmarkedet for mobile telekommunikationstjenester – engrosmarkedet for adgang og opkaldsoprindelse på offentlige mobilnet – Hutchisons overtagelse af Telefónica Europe – afgørelse, der erklærer fusionen uforenelig med det indre marked – oligopolistisk marked – væsentlig hindring for effektiv konkurrence – ikke-koordinerede virkninger – bevisbyrde – beviskrav – markedsandele – fusionens indvirkning på priserne – kvantitativ analyse af det forventede opadgående pres på priserne – tætte konkurrenter – betydeligt konkurrencepres – betydelig konkurrencemæssig faktor – netdelingsaftaler – koncentrationsgrad – Herfindahl-Hirschmann-indekset – retlig fejl – urigtigt skøn)

(2020/C 230/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CK Telecoms UK Investments Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne T. Wessely og O. Brouwer, solicitors A. Woods, M. Davis, I. Ditchfield, S. Prichard, J. Aitken, R. Romney, M. Dickson og K. Asakura samt B. Kennelly, QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Jones, S. Brandon, S. Huijts, C. Blairs, M. Rahman, J. McInnes, M. Brown, B. Potterill, S. Cardell, C. Brannigan, S. Munday, C. Short og A. Dudley, som befuldmægtigede, bistået af barristers R. Williams og J. Morrison) og EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved barrister A. Lindsay og solicitors C. Chapman og J. Hulsmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 2796 final af 11. maj 2016, hvorved Hutchison 3G UK's planlagte overtagelse af Telefónica UK blev erklæret uforenelig med det indre marked (Sag COMP/M.7612 — Hutchison 3G UK/Telefónica UK).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse C(2016) 2796 final af 11. maj 2016, hvorved Hutchison 3G UK's planlagte overtagelse af Telefónica UK blev erklæret uforenelig med det indre marked (Sag COMP/M.7612 — Hutchison 3G UK/Telefónica UK), annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af CK Telecoms UK Investments Ltd afholdte omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og EE Ltd bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 10.10.2016.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Cerafogli mod ECB(Sag T-483/16 RENV) ⁽¹⁾

(Personalesag – ansatte i ECB – klage over forskelsbehandling og psykisk chikane – intern administrativ undersøgelse – afslag på klagen – ret til en effektiv domstolsprøvelse – ret til kontradiktion – begæring om aktindsigt i referaterne af afhøringen af vidnerne – tilintetgørelse af undersøgelsens sagsakter – bevisværdien af de for Retten forelagte beviser – mangelfulde undersøgelse – psykisk chikane – retlig fejl – bistandspligt – ansvar – årsagsforbindelse – ikke-økonomisk skade)

(2020/C 230/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maria Concetta Cerafogli (Rom, Italien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved F. Feyerbacher og B. Ehlers, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og på artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions domstol med påstand dels om annullation af ECB's afgørelse af 24. november 2009 om afslutning af den interne administrative undersøgelse, der blev indledt efter sagsøgerens klage over forskelsbehandling og angreb på hendes værdighed, som udgjorde en psykisk chikane og en tilsidesættelse af den politik om værdighed på arbejdet, der gælder i ECB, og om fornødent af ECB's afgørelse af 24. Marts 2010 om afslag på hendes særlige klage, dels om, at ECB tilpligtes at betale erstatning.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af Den Europæiske Centralbank (ECB) den 24. november 2009 om afslutning af den interne administrative undersøgelse, der blev indledt efter Maria Concetta Cerafoglis klage, og ECB's afgørelse af 24. marts 2010 om afslag på Maria Concetta Cerafoglis særlige klage, annulleres.
- 2) ECB betaler Maria Concetta Cerafogli et beløb på 20 000 EUR i erstatning.
- 3) I øvrigt frifindes ECB.
- 4) ECB bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af de af Maria Concetta Cerafogli afholdte omkostninger vedrørende den oprindelige procedure for EU-Personaleretten i søgsmålet i sag F-43/10, vedrørende appelproceduren i sag T-114/13 P og vedrørende den foreliggende hjemvisningsprocedure i sag T-483/16 RENV.
- 5) Maria Concetta Cerafogli bærer en tredjedel af sine egne omkostninger vedrørende den oprindelige procedure for EU-Personaleretten i søgsmålet i sag F-43/10, vedrørende appelproceduren i sag T-114/13 P og vedrørende den foreliggende hjemvisningsprocedure i sag T-483/16 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-43/10 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016 under sagsnr. F-43/10 RENV).

Retten dom af 28. maj 2020 — ViaSat mod Kommissionen(Sag T-649/17) ⁽¹⁾

(Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at godkendte operatører af mobile satellitsystemer overholder de generelle betingelser i beslutning 626/2008/EF – stiltiende og udtrykkeligt afslag på aktindsigt – undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision – tungtvejende offentlig interesse – afslag på delvis aktindsigt)

(2020/C 230/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà, P. de Bandt og M. Gherghinaru)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og S. Delaude, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Inmarsat Ventures Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Spontoni, B. Amory og É. Barbier de La Serre samt barrister A. Howard)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afslag på sagsøgerens genfremstillede begæring om aktindsigt af 31. maj 2017 i »køreplanen for foranstaltninger til overholdelse af de fælles betingelser, der fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30. juni 2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS), herunder de nye mellemliggende trin og de dertil hørende tidsfrister, som er fastsat af de operatører, der er udvalgt til at levere mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS) og som har fået tilladelse hertil«, og om annullation af Kommissionens afgørelse C(2017) 8219 final af 1. december 2017 om afslag på aktindsigt i denne køreplan.

Konklusion

- 1) Det er uforholdende at tage stilling til lovligheden af Europa-Kommissionens stiltiende afslag på den genfremstillede begæring, som blev indgivet af ViaSat, Inc. den 31. maj 2017 om aktindsigt i »køreplanen for foranstaltninger til overholdelse af de fælles betingelser, der fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30. juni 2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS), herunder de nye mellemliggende trin og de dertil hørende tidsfrister, som er fastsat af de operatører, der er udvalgt til at levere mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS) og som har fået tilladelse hertil«.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) ViaSat bærer tre fjerdedele af sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af Kommissionen og Inmarsat Ventures Ltd. afholdte omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger og betaler derudover en fjerdedel af de omkostninger, der er afholdt af ViaSat og Inmarsat Ventures.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Rettens dom af 28. maj 2020 — YG mod Kommissionen(Sag T-518/18) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2017 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 9 – sammenligning af fortjenester – ligebehandling – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)

(2020/C 230/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: YG (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid, B. Eggers og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 13. november 2017 om ikke at forfremme sagsøgeren i forbindelse med forfremmelsesåret 2017.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 5.11.2018.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Agrochem-Maks mod Kommissionen(Sag T-574/18) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler – aktivstoffet oxasulfuron – ingen fornyelse af godkendelsen med henblik på markedsføring – begrundelsespligt – artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder – åbenbart urigtigt skøn – artikel 6, litra f), i forordning (EF) nr. 1107/2009 og punkt 2.2. i bilag II til forordning nr. 1107/2009 – forsigtighedsprincippet)

(2020/C 230/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Agrochem-Maks d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis, I. Naglis og G. Koleva, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg og H. Eklinder, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1019 af 18. juli 2018 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet oxasulfuron i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2018, L 183, s. 14).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

- 2) Agrochem-Maks d.o.o. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag og sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 427 af 26.11.2018.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Diesel mod EUIPO — Sprinter megacentros del deporte (gengivelse af en buet og vinklet linje)

(Sag T-615/18) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver en buet og vinklet linje – ældre EU-figurmærke, der gengiver det store bogstav »D« og ældre internationalt EU-figurmærke, der gengiver vinklet linje – relativ registreringshindring – reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001))

(2020/C 230/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diesel SpA (Breganze, Italien) (ved advokaterne A. Parassina og A. Giovannardi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sprinter megacentros del deporte, SL (Elche, Spanien) (ved S. Malynicz, QC, og barrister T. Austen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. august 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2657/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Diesel og Sprinter megacentros del deporte.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 3. august 2018 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2657/2017-5) annulleres for så vidt som det vedrører det ældre varemærke nr. 583708 vedrørende »cowboybukser til herrer og til damer« og »fodtøj« i klasse 25.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Diesel SpA, EUIPO og Sprinter megacentros del deporte, SL bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 455 af 17.12.2018.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Galletas Gullón mod EUIPO — Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)

(Sag T-677/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket gullón TWINS COOKIE SANDWICH – det ældre EU-figurmærke OREO – relativ registreringshindring – skade på renomméet – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 230/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ved advokaterne S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita og M. Corbal San Adrián)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, De Forenede Stater) (ved advokat C. Duch Fonoll)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2378/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Intercontinental Great Brands og Galletas Gullón.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Galletas Gullón, SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Intercontinental Great Brands LLC i forbindelse med sagen for Retten afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 28.1.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Korporaciya »Masternet« mod EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Sag T-681/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket STAYER – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – bevis for reel brug – kvalifikation af varer, med hensyn til hvilke reel brug er blevet godtgjort]

(2020/C 230/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZAO Korporaciya »Masternet« (Moskva, Rusland) (ved advokat N. Bürglen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. september 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1940/2017-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Korporaciya »Masternet« og Stayer Ibérica.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 21.1.2019.

Retten dom af 28. maj 2020 — Consejo Regulador »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« mod EUIPO — Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)

(Sag T-696/18) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel – det ældre EU-figurmærke JAMON DE TERUEL CONSEJO REGULADOR DE LA DENOMINACION DE ORIGEN – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU)]

(2020/C 230/34)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« (Teruel, Spanien) (ved advokaterne F. Pérez Álvarez og J. Pérez Itarte)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J.F. Crespo Carrillo og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Airesano Foods, SL (La Puebla de Valverde, Spanien) (ved advokat J. Sanmartín Sanmartín)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved L. Aguilera Ruiz og M.J. Ruiz Sánchez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. september 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 88/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« og Airesano Foods.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

- 2) Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Jamón de Teruel/Paleta de Teruel« bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Airesano Foods, SL afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 35 af 28.1.2019.

Retten dom af 28. maj 2020 — Campbell mod Kommissionen

(Sag T-701/18) (¹)

(Aktindsigt – forordning (EU) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende Irlands overholdelse eller manglende overholdelse af rammeafgørelse 2008/909/RIA, 2008/947/RIA og 2009/829/RIA – afslag på aktindsigt – artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 – undtagelse vedrørende beskyttelse af inspektioner, undersøgelser og revision – generel formodning for fortrolighed)

(2020/C 230/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Liam Campbell (Dundalk, Irland) (ved solicitor J. MacGuill og advokat E. Martin-Vignerte,)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Spina og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2018) 6642 final af 4. oktober 2018 om afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende Irlands overholdelse eller manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT 2008, L 327, s. 27), af Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner (EUT 2008, L 337, s. 102) og af Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling (EUT 2009, L 294, s. 20).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2018) 6642 final af 4. oktober 2018 om afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende Irlands overholdelse eller manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, af Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner og af Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling annulleres.

2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 187 af 3.6.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Aurea Biolabs mod EUIPO — Avizel (AUREA BIOLABS)

(Sagerne T-274/18 og T-184/19) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket AUREA BIOLABS – det ældre EU-ordmærke AUREA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – varer af lignende art – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – berigtigelse af appelkammerets afgørelse – artikel 102 i forordning 2017/1001)

(2020/C 230/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aurea Biolabs Pte Ltd (Cochin, Indien) (ved B. Brandreth, QC, og solicitor L. Oommen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Kompari, H. O'Neill og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Avizel SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne C. De Keersmaecker og W.-J. Cosemans)

Sagens genstand

For så vidt angår sag T-724/18 et søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. september 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 814/2018-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Avizel og Aurea Biolabs og for så vidt angår sag T-184/19 et søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. januar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 814/2018-2 (CORR)), der berigtigede afgørelsen af 11. september 2018.

Konklusion

- 1) Sagerne T-724/18 og T-184/19 forenes med henblik på dommen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 3) Aurea Biolabs Pte Ltd, EUIPO og Avizel SA bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 54 af 11.2.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Darment mod Kommissionen(Sag T-739/18) ⁽¹⁾

(Miljø – fluorholdige drivhusgasser – forordning (EU) nr. 517/2014 – markedsføring af hydrofluorcarboner – afgørelse, hvori det fastslås, at en virksomhed har overskredet den kvote, som den har fået tildelt, og hvori den pålægges en sanktion – ændring i det elektroniske register for kvoter – kvoteoverførsel – tilladelse til at anvende en kvote – princippet om god forvaltningskik)

(2020/C 230/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Darment Oy (Helsinki, Finland) (ved advokat C. Ginter)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, A. C. Becker og M. Jauregui Gomez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2018, hvori det fastslås, at sagsøgeren i 2017 overskred sin markedsføringskvote for hydrofluorcarboner og hvori virksomheden blev pålagt en sanktion, som bestod i at reducere dens kvote for den næste periode for tildeling af kvoter på 31 370 ton CO₂-ækvivalenter.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 16. oktober 2018, hvori det fastslås, at Darment Oy i 2017 overskred sin markedsføringskvote for hydrofluorcarboner og hvori virksomheden blev pålagt en sanktion, som bestod i at reducere dens kvote for den næste periode for tildeling af kvoter på 31 370 ton CO₂-ækvivalenter, annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 25.2.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Cinkciarz.pl mod EUIPO — MasterCard International ([We IntelliGence the World E.A.](Forenede sager T-84/19 og T-88/19 — T-98/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgninger om EU-figurmærkerne We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer og CNTX – ældre EU-figurmærker og ældre britisk figurmærke, der gengiver to sammenflettede cirkler eller to overlappende skiver – suspension af sagsbehandlingen – artikel 71, stk. 1, i delegeret forordning (EU) 2018/625)

(2020/C 230/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polen) (ved advokaterne E. Skrzydło-Tefelska og K. Gajek)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: MasterCard International, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved solicitors J. Olsen, B. Hitchens og P. Andreottola samt barristers G. Tritton og A. Muir Wood)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 7. december 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 og R 1064/2018-2) vedrørende indsigelsessager mellem MasterCard International og Cinkciarz.pl.

Konklusion

- 1) Sagerne T-84/19 og T-88/19 — T-98/19 forenes med henblik på dommen.
- 2) Afgørelserne truffet af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) den 7. december 2018 (sag R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 og R 1064/2018-2) annulleres.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Cinkciarz.pl sp. z o.o. afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten.
- 4) MasterCard International, Inc. bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen for Retten.

(¹) EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — AW mod Parlamentet

(Sag T-213/19) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – social sikring – vedtægtens artikel 73 – fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervs sygdomme – artikel 16 – anmeldelse af erhvervs sygdom – artikel 22 – lægeudvalg – afslag på anerkendelse af en sygdom som en erhvervs sygdom – lægeudvalgets udtalelse ikke-forskriftsmæssig)

(2020/C 230/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AW (ved advokaterne L. Levi og S. Rodrigues)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved T. Lazian og I. Lázaro Betancor, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelser af 7. august 2018, hvorved der blev givet afslag på de af sagsøgeren den 15. og 28. juli 2016 indgivne anmodninger om anerkendelse af en sygdom som erhvervssygdom.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelser af 7. august 2018, hvorved AW's anmodninger af 15. og 28. juli 2016 om anerkendelse af sygdommene som erhvervssygdomme blev afvist, annulleres.

- 2) Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 187 af 3.6.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Ntolas mod EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)

(Sag T-333/19) (¹)

(EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES – det ældre EU-ordmærke GNC – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 230/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Christos Ntolas (Wuppertal, Tyskland) (ved advokat C. Renger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Sipos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: General Nutrition Investment Co. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokat M. Rijdsdijk)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. marts 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1343/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem General Nutrition Investment og Christos Ntolas.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Christos Ntolas bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og General Nutrition Investment Co. afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 246 af 22.7.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER)

(Sag T-341/19) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket TASER – ældre EU-ordmærker TASER – relative registreringshindringer – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – skade på renomméet – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001]

(2020/C 230/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Martínez Albainox, SL (Albacete, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Taser International, Inc. (Scottsdale, Arizona, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. marts 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1577/2018-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Taser International og Martínez Albainox.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Martínez Albainox, SL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 255 af 29.7.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Martínez Albainox mod EUIPO — Taser International (TASER)(Sag T-342/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket TASER – de ældre EU-ordmærker TASER – relative registreringshindringer – skade på renomméet – utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 230/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Martínez Albainox, SL (Albacete, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Taser International, Inc. (Scottsdale, Arizona, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. marts 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1576/2018-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Taser International og Martínez Albainox.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Martínez Albainox, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 29.7.2019.

Rettens dom af 28. maj 2020 — Workspace Group mod EUIPO — Technopolis Holding (UMA WORKSPACE)(Sag T-506/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket UMA WORKSPACE – det ældre EU-figurmærke og det ældre figurmærke og de ældre ordmærker fra Det Forenede Kongerige WORKSPACE – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2020/C 230/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Workspace Group plc (London, Det forenede Kongerige) (ved solicitor N. Hine)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Technopolis Holding Oyj (Oulu, Finland) (ved advokaterne E. Skrzydło-Tefelska og K. Gajek)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. maj 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1910/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Workspace Group og Technopolis Holding.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Workspace Group plc betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.

Retten dom af 28. maj 2020 — Lozano Arana m.fl. mod EUIPO — Coltejer (LIBERTADOR)

(Sag T-564/19) (¹)

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket LIBERTADOR – reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – ret til kontradiktion – artikel 94 i forordning 2017/1001 – forskriftsmæssig meddelelse – artikel 60 i delegeret forordning (EU) 2017/1430 (nu artikel 60 i delegeret forordning (EU) 2018/625) – manglende fremlæggelse af beviser for reel brug af varemærket inden for den fastsatte frist – artikel 19, stk. 1, i delegeret forordning 2017/1430 (nu artikel 19, stk. 1, i delegeret forordning 2018/625)]

(2020/C 230/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Antonio Lozano Arana (Cali, Colombia), Daniel Simon Benmaor (Marseille, Frankrig), Marion Esther Benmaor (Marseille) og Valérie Brigitte Danielle Servant (Marrakech, Marokko) (ved advokat M. Angelier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Coltejer SA (Itagüi, Colombia)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. juni 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2482/2018-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Albert Benmaor og Lozano Arana.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Antonio Lozano Arana, Daniel Simon Benmaor, Marion Esther Benmaor og Valérie Brigitte Danielle Servant betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 337 af 7.10.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA